

קלטת 1ב

...והוא אשיב: "מה, מה, מה הוא אומר? הלוואה חצי לירה?"
אבל הבקשה שלי הוא לא היה יכול להוציא את זה מלבו
אני אמרתי בכח, בתוקף:
"אני צריך חצי לירה!, שילווה לי חצי לירה"
{...}, מתי הוא יחזיר לי? יכול לתת חצי לירה? יכול לתת גרוש, שני גרוש, חמישה גרוש,
אבל לא חצי לירה
אבל הדיבורים שלי לא יצאו.. לא, לא היה יכול לשכוח, כן
הוא אמר: "איך אפשר להלוות חצי לירה, חצי לירה"
אבל הוא נתן חצי לירה, הוא נתן לי, כן
הוא אמר לי שהוא יתישב וזה..
אחר כך הוא ראה אותי בשוק וקרא אותי, אמר לי:
"אני אתן לך חצי לירה, מחר, מחרתיים, אני אתן לך חצי לירה"
נו, נו, השמחה שלי, יש לי כבר הנסיעה לירושלים, לנסוע לירושלים
נו, אז לא נסעו מטבריה לירושלים, מקודם היה חיפה
מפה היו צריכים לנסוע לחיפה, ומחיפה לירושלים, כן
בחיפה היה גר, היה גר רב משה קליין, הוא היה מקורב לרבינו
וכל חיפה אהב אותו, אהבו אותו, הוא הלך יחיד בכל חיפה ב..
הוא, הוא לקח את כל הצרות לא, לא, לא השאיר פה צרות כמו כולם, הוא היה יחיד בחיפה, כן
וגם החלב שלו היה יחיד בחיפה, הם הרגישו טעם גן עדן בחלב של, בחלב של משה
אוי, אני באתי לרב משה קליין, ואשתו לא רצתה אורחים, היא אמרה לו:
"אורחים? תיקח אותם לבית מלון! כן, אני לא יכול, אין לי כח ואין לי.. אני לא רוצה אורחים"
היה ככה
הוא הלך איתי לבית, לבית מלון והיה לי... הוא נתן לי מיטה, כן, ומה לאכול ומה, איפה לישון
אחר כך הלכתי אתו, הוא הלך בחצות הלילה, אחרי חצות
הוא הלך להכפר כדי שיעמוד בעת החליבה, שלא יהיה חלב עכו"ם, חלב גוי
טוב, נו, היה לו כמה, כמה פחים עם חלב
הוא לקח אחד ואני לקחתי אחד, ואנחנו הלכנו שנינו
אני עם פח אחד, והוא עם פח אחד, ודיברנו מרבינו מבית לבית
אוי, כן, רואים שהאדם קשה, קשה לעשות מצווה, כן
ואם הוא היה נותן לי כסף, שיהיה לי בשביל לחם בשביל לשלוח הביתה איזה דבר
היה לו כסף מספיק, היה לו כסף
הוא נתן לי, המתנה שלו היה המלון והאכילה וחצי לירה, זה הוא נתן לי, כן
וחצי לירה
אוי, נו, אוי, אוי, אוי, כן..
ראיתי חברים, חסידי ברסלב מפולניה, מפולין, כן
לברמנש, האבא של לברמנש, {...} לברמנש
הוא היה לו בית חרושת לנרות והוא היה עשיר והיה לו בתים
והוא העלים את עיניו לי, כן, הוא נתן לי לישון, נתן לי לאכול, אבל כסף לא נתן, כן
הוא היה קמצן על כסף, כן
וראיתי שמי שאין לו זכיה, אז לא, לא נותנים לו לקיים המצוות צדקה, כן
ראיתי אם היה נותן לי כמה לירות להביא הביתה, לי, שיהיה לי לחם לאכול
מה, מה חיפשתי? חיפשתי איזה דבר מיותר?
לחם בשביל הילדים, בגד בשביל הילדים

נו, אם הוא היה נותן לי, היה, היה לו כסף, היה מרוויח, כן
 ולא נתן לי, ולא נתן, הוא נתן לי.. הנתינה שלו היה עשרה גרוש, כן
 זה הוא נתן לי, כן
 נו, אני לא הרהרתי על זה, אני לא, לא הקפדתי, לא היה לי קפידה בלב
 ככה השם יתברך מנהיג העולם, מה, מה..
 כן, מי שאין לו זכייה, אז נותנים לו הכסף, לא
 אתה אל תיתן לישראל בער, רק עשרה גרוש
 אוי, אוי, אוי, אוי, אוי
 היה, היה צריך לתת לו, לתת לי בהרחבה גדולה צדקה וכסף
 מה.. בשביל מה הוא עובד? בשביל מה? בשביל מי? בשביל מה? כן
 אבל אין שכל, כן, מה שהוא, הוא, הוא מרוויח ויש לו כסף, אין לו, אין לו ממשלה על עצמו
 על הכסף, לא, כן, כן, ככה הוא
 אוי, אוי, אוי
 ואני אף על פי כן אני לא הסתכלתי על זה, לא הסתכלתי שהוא..
 כמה שהוא ברסלב, ברסלב, כמה, כמה שהוא, כמה שהוא ברסלב הוא.. כן
 על כל פנים איך שהיא, הוא אין לו אמונות כוזביות כבר, על כל פנים
 הוא לא מאמין באדמו"רים
 כן
 ובזה אני הייתי אתו ביחד, קרוב מאד, כן
 הוא כמוני הוא רחוק, הוא לא, לא מאמין באמונות כוזביות, באדמו"רים
 אבל זה לא מספיק
 ... (.....)
 ...לא היה להם שמלה ולא היה להם נעל לרגליים
 ולא שילמתי בעדם את הכסף של, של החינוך של הבית ספר
 וזרקו אותם בכל, בכל חודש זרקו אותם מן החדר, שלא יבואו עד שיביאו כסף, כן
 לא לחם ולא נעל ולא שמלה ולא לחם, וגם זרקו אותם מן החדר
 נו, יכולים לשער הצער הזה? צער כזה?
 וברוך השם אני לא הכנעתי עצמי להשקר, כן
 ברוך השם אני הייתי חזק, ואני צחקתי מכולם
 מי יכול לשער את הצער, הצער והכאב והבושה של מי שיש לו ילדים קטנים
 ואין להם לחם לאכול, ואין להם בגד, ואין להם בית ספר ואין להם, ואין להם..?
 מי יכול לשער את הצער כזה? כן
 כן, ככה
 ואני לא הרהרתי על זה, על לברמנש
 אבל לוי יצחק, מדוע הוא מעלים עין? מדוע?
 הוא צריך לראות להשתדל לאסוף צדקה, לתת..
 הם ידעו שאני, שאני יחיד בעולם, אני {...}, כלום, בשביל שאין להם זכייה, כן
 וגם כן אני הייתי צריך לעבור בדרך כזה
 לראות, לראות מה, מה יהיה עמך
 מי יכול לשער? עכשיו אני מספר ואני, ואני מצחק ואני בשמחה
 אבל אז, מי יכול לשער את הלב שלי, את הצער והשברון לב שהיה לי?
 יש לי ילדים קטנים, לא בית ספר ולא לחם ולא בגד ולא נעל
 מי, כן, יכול להבין את זה? איזה צער שזה? כן
 ואני הייתי גיבור חזק, ולא הכנעתי עצמי כלום, כלום, כאילו לא כלום, כן
 הילדים עד היום הם מתביישים, כששומעים, מספרים דבר כזה, הם ישר מתביישים
 ואז היו מתביישים אחד בפני השני, איזה אבא היה..

אין להם, אין להם לחם לאכול ואין להם שמלה, אין להם.. כן וככה הלכתי לשערי חסד, לדבר מרבינו, עם זה ועם זה, ועם זה, כן ולא..

אם הייתי אומר שאני סובל עניות, נו, ירושלים יש הרבה עניים, מה, מה יש? כן אוי, מה אני יודע, מה.. מי יכול לספר? מי יכול לשער דברים כאלה? הייתי יכול להיות משוגע, או, או גנב, או, או.. דבר כזה? אפשר לשער במח דבר כזה? יש ילד, ואין לו, ואין לו בגד ואין לו לחם ו.. ולא בית ספר אוי, רבונו של עולם יודע את האמת, שאנחנו, שאני.. כמה שאני יספר לך עוד לא, עוד לא מגיע לכפי שהיה אה, והם זוכרים, הם...

...(....)...

...והוא יבזה אותי, "מה אתה שואל שאלה כזו?" אז אני.. אבל אני בשביל..

כי רציתי שיהיה לי קשר עם רבי ישראל, התחזקתי בכל הכח ואמרתי, ואמרתי: "שיהיה מה שיהיה, אפילו אם יכה אותי ויבזה אותי, אני אשאל את האבא, יהיה מה שיהיה" אז שאלתי, והאבא ענה:

"כן, כן, נשאר חלק, נשאר קצת תבשיל מהאכילה, אז תן לו לחם לבד, הוא, הוא יאכל לחם לבד? אז תיתן לו"

אז כבר ראיתי שזה השגחה מהשם יתברך, למעלה מן הטבע שיהיה לי קשר עם, עם הצדיק הקדוש הזה

וככה היה, הם עשו לילה, ברכו ברכת המזון וקריאת שמע, והם שכבו לישון ואני.. ורבי ישראל הוא ישב על, על, על מדריגה, מדריגה אחת של הבית, ונתתי לו לחם לאכול, כן והוא עשה נטילת ידיים וברך את "המוציא.."

וכששמעתי את הברכה ממנו "על נטילת ידיים" ו"המוציא.."

ראיתי שזה נכון, זה צדיק נסתר, כי ברכה כזו עוד לא שמעתי, עוד לא שמעתי אני גדלתי בין חסידים והם, והם לומדים תורה ויראי השם, אבל ברכה כזו לא שמעתי וגם כן פנים, צורה כזה כמו שהיה לרבי ישראל, לא ראיתי, לא ראיתי אז.. אז נתתי לו את ה.. מה שנשאר מהסעודה שלנו, כדי שאכול, אכול את זה אז הוא אמר לי: "אני לא אוכל שום דבר, רק לחם ותה"

אבל, אבל תה לא היה לנו, ולא היה לנו מכונה, מכונת נפט, רק ב.. היה.. רק העשירים היה להם מכונת נפט, אבל עניים השתמשו בפחמים וזה מלאכה שצריכים לדעת איך, איך לעשות אש, ואני עשיתי הכל, ו..

עד שהצלחתי להצית אש ועשיתי תה

ובכל פעם אני נכנסתי לבית ואמרתי לרבי ישראל

אני לא ידעתי שהוא ברסלבר, אני ידעתי רק שהוא צדיק נסתר אז אמרתי לו בלחש, בסוד, באוזן, אז אמרתי לו:

"רבי ישראל.. לא {ידעתי}

"תדעו שאתם באתם לטבריה בשבילי, אני כך וכך

ואני רוצה מאד לעבוד השם באמת, והיה עלי, ויש עלי מלחמות קשות

ואני מחפש בכל ימי חיי, אני מחפש מקום שידריכו אותי ויאיר, ויאירו בי אור, אור השם שאזכה לעבוד השם באמת, אז אתם באתם לטבריה בשבילי

ואני מבקש אתכם שלא תעזבו אותי!"

ואני, אני ראיתי שהוא נרגש מאד

כי תכף כשירד מהחמור, הביא אותו השם יתברך אלי ושומע דיבורים כאלה הוא, הוא, הוא היה צריך לנסוע קודם אבל הוא כל זמן שלא היה לו בירור, שהוא צריך לנסוע לטבריה, לא רצה לזוז ממירון נו, אוי וי

[רבי ישראל..]

אני מוכרח ל..

[עוד, עוד שתי דקות, אמרת שאני אזכיר לך, על הבני בית בגיל שלוש עשרה שרבו אתך הבני בית שרבו אתך בגיל שלוש עשרה, בגיל שלוש עשרה]

אה, שתזכיר אותי, כן, כן, כן, כן

זה היה לי מלחמה קשה מאד עם, עם כל, עם כל העיר, עם כל, עם כל המשפחה כולם רצו, האבא שלי..

[שתלמד מלאכה]

כן, ואני אמרתי: "אני לא אלמד מלאכה, רק תורה ויראת שמים!", זה

אני לא רוצה בשום אופן, והיה עלי מלחמה קשה, כי היה רחמנות גדול, הם אמרו:

"אתה ת... האבא לא יכול לעבוד, הוא עיוור ועני, ואתה תזון את הבית

אתה ילד לאחר הבר מצווה, אתה יכול ללמוד, ללמוד מלאכה ולהרוויח על לחם בבית

[ואתה לא תהיה רב]

ואתה לא תהיה רב, אין לך כשרונות"

[כן, "אתה לא תהיה רב גדול, אין לך כשרונות, אין לך כלום"]

ואני לא רציתי לשמוע, וכולם, כל העיר היה רחמנות גדול, גדול

"אתה נעשה בר מצווה, אתה צריך לעשות, ללמוד מלאכה, לזון את הבית"

נו

[אז מה אמרת להם?]

אמרתי להם: "אני לא אלמוד שום מלאכה, בשום אופן בעולם"

אז.. כן, סיפרתי לרבי ישראל את זה, אז הוא נהנה, ראיתי הוא היה נהנה מאד מזה

[ועוד..]

השם יתברך הזמין לו נפש כזה, שהוא רוצה רק התורה תמיד

[אז הם אמרו לך: "מה יהיה עם האישה? גם עם האישה לא תלמד?"]

כן, גם כן האישה, אז אמרתי:

"השם ייתן לי אישה כזו שהיא, שתאכל גם כן לחם, לחם.."

[אמרתי, שהשם ייתן אישה כזו, שתאכל גם לחם ומים]

כן, זה, זה..

עוד לא סיפרתי כמו, כמו.. בדיוק כמו שהיה

כי אי, אי אפשר לצייר המלחמה שהיה לי, שהיה לי בזה

[עם מי?]

ורבי ישראל שמע את זה, אני סיפרתי

[אה, המלחמה עם ההורים]

המלחמה עם ההורים, המשפחה וכל, וכל הידידים וכל העיר

כולם אמרו, שאני צריך ללמוד מלאכה

אני לא מסוגל להיות, להיות ראש ישיבה או רב

[אדמו"ר, אדמו"ר]

אדמו"ר, אוי, אוי, אוי

הי, מזה רואים את, את רחמנות הבורא יתברך

לפני שבעים שנה, כשהיה ברסלב..

ממש אין, אין, אין לתאר את גודל השפלות וה.. היה על ברסלב

ואני עמדתי נגד אריות, נגד גדולי תורה ויראה, מפורסמים, וכולם אמרו:

"ברסלב לא"

רב מוטל, רב מוטל..

זה היה נסים גדולים, כל הגדולים שבטבריה והידידים, אני התפללתי עמהם
וטבריה היא עיר קטנה והיכר, והכרתי כולם, וכולם אמרו:

"ברסלב, הוא ברסלב, אוי וי, אוי.."

[עבודה זרה"]

כן, ואני, השם יתברך, זכיתי בחסדי השם יתברך לטעום, לטעום טעם ברסלב
טעם של התבודדות, טעם של השתפכות הנפש

כן..

וגם ראיתי בעיני את רבי ישראל, ראיתי מה זה ברסלב

[מה ראיתי? מה?]

ראיתי את התפילה שלו והעבודה שלו והשבת שלו, הדיבורים הקדושים שלו, הרצונות שלו
איך הוא, מה שהוא סבל בשבילי

מה שהוא סבל? הוא, הוא בא לטבריה ומצא את ישראל בער

אז הוא כבר שכח שיש לו משפחה בצפת, ושיש מירון, הכל השליך, הכל
רק ישראל בער

אוי וי, מה, מה, מה ש.. מה שהיה, מעשה כזה זה, זה במיוחד, זה מיוחד
דבר פלא כזה שאין, שאין דוגמתו

[תספר, תספר]

אוי..

[...]

נו, אי אפשר לספר הכל...

...{....}, אחר כך הלכנו, הלכנו, הוא אמר לי הוא רוצה לבית, בית כנסת

נו, הלכתי אתו לבית כנסת, ועל הדרך דיברתי אתו וסיפרתי לו את הענין שלי, ה.. כן
והוא שמע הכל, ואני רציתי לומר וידידי דברים לפניו ולא רצה לשמוע

הוא אמר אסור, שאסור, הוא, זה..

אז הלכתי לבית הכנסת של חסידי..

[מה אסור, מה אסור?]

אה?

[איזה דיבורים אסור?]

[ווידידי דברים, ווידידי דברים]

[אה, ווידידי דברים]

{....}

[רצית לעשות לפניו וידידי והוא לא נתן לך]

לא, לא, רק זה לא, רק בכלליות לא ב.. לא..

[הבנתי]

כן

[בכלליות]

בכלליות

אז.. ודיברתי אתו ובכיתי לפניו, כי רציתי מאד

ואני הרגשתי שיש אצלו רפואה, רפואות בשבילי

ושלא יעזבני, שלא, שלא יעזוב אותי, שלא ילך למירון

אז אני בכיתי בפניו ואמרתי, ביקשתי אותו: "שלא יעזוב אותי"

והוא שמע דבר כזה, וראיתי שהוא..

[התרגש]

מרוגש כל כך, כי ראה עין בעין
[בהשגחת השם]
שהשגחת השם יתברך שיבוא לטבריה
הוא בא לטבריה ישר מהחמור כשירד, ישר לביתי
ואחר כך הלכתי אתו לבית כנסת, והבתי כנסיות כולם היו סגורים, ולא ידעתי איפה המפתח
רק בית כנסת אחד שהיה בטבריה מתלמידי הבעל שם טוב
ומזקנו של רבינו הקדוש, רב נחמן הורודנקר, הרב קליסקר, כל הצדיקים הקדושים הם בנו בית
כנסת על יד הים כדי שיטבלו בים ויתפללו ביום מתי שרוצים, שיהיה קרוב להים
אז הם בנו הבית הכנסת סמוך לים
והים בחורף שהיה הרבה גשמים, נתעלה הים ונכנס לבית כנסת הזו עד..
עד חצי השולחנות
הים היה בבית הכנסת, ולא יכלו להתפלל שמה, וזה הבית הכנסת היה פתוח
ועמדו השולחנות והכיסאות במים עד שירד, עד ש.. עד חודש ניסן
עד שירד המים, אז אנחנו נכנסנו לבית כנסת הזו
ועלינו על שולחן ולמדנו תורה ז' מחלק ב' "כי מרחמם ינהגם"
ולמד איתי התורה הזו כל הלילה
וזכיתי לזה שכל ימי חיי לא הרגשתי טעם תורה, טעם יראת שמים, טעם..
כמו הלילה הזו שלמד איתי התורה הזו, התורה הקדושה הזו "כי מרחמם ינהגם"
היי..
אנחנו היינו בבית הכנסת כשהים היה שמה כל הלילה, ולא הרגשתי ש.. אתה צריך לישון
[היה לו נרות גם בסל]
וגם היה לו נרות וגפרורים, שזה היה יקר הערך אם היה..
והוא היה עשיר, והוא היה, היה לו נרות, והדליק נר ולמד איתי ב"ליקוטי מוהר"ן"
עד קרוב לאור הבוקר
עד ששמעתי הקול בכיה של האמא שלי, ושהיא בכתה מאד כמו אחרי נפטר, היא בכתה מאד:
"אוי, בני, בני ישראל בער, בני ישראל בער נאבד, נאבד"
ואני שמעתי, אז אמרתי לרבי ישראל:
"אוי וי, זה כבר אחרי חצות הלילה, אחרי.. והאמא שלי מחפשת, מבקשת אותי"
אז יצאתי מבית הכנסת והלכתי לאמא, והלכתי לאמא לפי הקול, אני הגעתי אליה
ואמרתי לה: "מה זה הבכייה?"
אז היא אמרה: "מה זה עשית? איפה, איפה הלכת כל הלילה?"
על כל פנים אתה יודע עכשיו כל.. צריכים לזרוק לאשפה כל הבצק, כל החלה וכל הלחם"
נו, ומהלילה הזו נעשה רעש בטבריה שהלילה הזה, הלילה הזה
["הלילה הזה מכל הלילות"]
נעשה ישראל בער ברסלבר, כן
[בר מצווה]
היא סיפרה... השכנים מהסביבה, מהסביבה באו בבוקר:
"מה זה היה הבכייה? מה? מה? מה זה?"
[מה קרה פה?]
"מה קרה?"
אז היא סיפרה: "איש אחד קנה לחם, והלך אתו
[כל הלילה]
ונאבד, ולא חזר כל הלילה"
ו.. הם לא ידעו מי זה, אבל בבוקר
כשהלכתי לבית הכנסת ורבי ישראל היה בבית הכנסת ואני דיברתי אתו
אז אמרו: "נו, כבר, כבר נעשה מה שנעשה בלילה הזה, הלילה הזה"

אוי, אוי, אוי, אוי, אוי
אחר כך ביום ראשון הלכנו לישיבה, הוא למד איתי
ולמדנו ספרי רבינו וגמרא ו"שולחן ערוך", פוסקים
נו, והם ראו, אוי וי, "ישראל בער, ישראל בער נעשה ברסלבר, רבי ישראל קרדונר הוא..."
נו, עמד עלי מחלוקת, מלחמה גדולה
[תספר את הכל]

והאבא והאמא והקרובי המשפחה וכל, וכל הישיבה וכולם
[מה הם עשו?]
אה?

[מה הם עשו? מה זה מחלוקת? מה? הם דיברו? צעקו? הרביצו? מה עשו?]
הי, הם.. אי אפשר לצייר
[תצייר]

ולשער, הם היה, היה להם רחמנות גדול, רק, רק זה אמרו:
"אוי וי, ישראל בער נעשה ברסלבר, ישראל בער נעשה ברסלבר"
נו, הם הלכו מהישיבה, הם הלכו להורים, לאבא ולאמא, וסיפרו להם:
"אתם יודעים? ישראל בער נעשה ברסלבר"

אז אמר אבא:
"אני לא דואג, אני מכיר את הבן שלי, הוא מקיים כיבוד אב
הוא, אפילו יראה שאני אשלח אותו לאש, אין, אין דוגמתו
אתם מכירים, הוא ירא שמים והוא מקיים כיבוד, מצוות כיבוד אב
אז אני.. הוא יבוא מהישיבה, ואני יגיד לו שאני לא רוצה, אז הוא בוודאי לא יהיה ברסלבר
אין לי שום דאגה"

אז הם, הם רעדו: "אתה לא יודע מה זה ברסלבר?
הוא לא ישמע לך, אתה צריך מלחמה כבידה"
אז הוא אמר:

"אני לא דואג, אני מכיר את בני"
אני באתי מהישיבה, אז אמר לי האבא:
"אני שמעתי כולם מהישיבה, רב מוטל וכולם באו ואמרו שאתה נעשית ברסלבר
תדע בני, רחם עלי, אני לא רוצה שתהיה ברסלבר
אני רוצה שתהיה איזה חסיד שאתה רוצה, אבל לא, רק, רק לא ברסלב!"
אז אני אמרתי לו:

"אבא, אני, אני, אתה יודע, מכיר אותי, אני, אני מקיים כיבוד אב
בזה אני לא, לא אשמע לך"
"אה.. אז הוא אמר:

"הצדק אתם, הם אמרו שאני לא יודע מה זה ברסלב
זה הפעם הראשון בחיי, פעם הראשון שאני שומע שאני לא, ש... לא, לא רוצה לקיים את דיבורו"
אוי, אוי וי, אוי

מה שהיה אז? מה שהיה? מה שהיה? עכשיו אפשר לספר
הרב, הרב, רב מוטל, וכל, וכל, וכל החסידים, כל ה.. כל העיר
היה כבר רותח..

[מנחה]
אה, מנחה, מנחה יוא, יוא...

...סיפרתי לך שרב מוטל היה למדן גדול, והיה לו מידות טובות
הוא היה עניו, והיה לומד יומם ולילה, והוא היה אדם פלא, אדם נפלא מאד
והוא, אף על פי שאני הייתי ילד, היה לי מח חלש, אבל..

[רגע, נראה..]

הוא אהב אותי, אני, התמימות שלי ואני, והרצונות הטובים שלי
הוא קירב אותי והרים אותי "מאשפות ירים אביון"...

...הוא סיפור נפלא ונורא מאד, מי שמשים לב באמת

ובכן אמרתי:

"שראוי וחשוב מאד לספר ולרשום כל מה שעבר עלי מיום שבאתי על דעתי"

כי זה המשכה, מאז שבאתי על דעתי עד, עד שזכיתי להתקרב לרבינו הקדוש

זה ענין ההמשך, זה, זה מעשה

[אחד, אחד זה דבר אחד]

המעשה התחילה מאז

[מילדות]

אבל זה, זה נמשך, וזה המשכה עכשיו..

השם יתברך חנן אותי ונתן לי נפש כזה, שמיום שבאתי על דעתי, שהייתי עוד ילד קטן

היה לי, היה, היה לבי בוער מאד לעבודת השם ולהיות..

לזכות ליראת שמים ואמונה, ושאיזנה בכל..

העיקר ההשתוקקות שלי ורצוני היה לנקות את עצמי מהבלי, מתאוות

מכל תאוות עולם הזה, רק לעבוד השם

אבל בוודאי כשהייתי ילד קטן לא ידעתי כלום, אבל הנפש, הנפש השתוקק מאד

אף על פי שלא ידעתי כלום, אבל הרצונות שלי ולבי, היה, היה בוער בלבי רק לעבודת השם

ולא, ולא לעסוק בעבודה, באיזה מלאכה או עבודה..

האבא שלי היה כל ימיו עני גדול, ואחר כך נעשה עיור

ואני הייתי עוד ילד, ילד קטן

אוי וי, רבוננו של עולם

ואני היה לי געגועים לענות את נפשי, לעשות תעניתים מזמן שהייתי קטן עוד

[באיזה גיל?]

אה?

[באיזה גיל?]

באיזה גיל, שבע, שמונה שנים

[היית עושה תעניתים בגיל שבע, שמונה?]

אה?

[היית עושה תעניתם בגיל שבע, שמונה?]

לא, רק ערב ראש חודש או, או אלול, בזמן, בזמן ימי התשובה, אלול

ולמשל ערב ראש חודש רציתי להתענות, ואימי היה אמא מסורה מאד

ואי אפשר, היה לה צער גדול מאד

"מה זה אתך? אתה עוד ילד קטן, מה? אתה עושה תענית?"

אז לא {....} לשמוע לה, ואני עשיתי תענית בכל ראש חודש חצי היום

אבל, אבל בחודש אלול? ערב ראש חודש אלול? כל היום

ואני גרמתי צער גדול לאמא שלי על זה

על כל פנים עבר עלי עוד..

זה ידוע שעל כל דבר שבקדושה מתגבר הבעל דבר

היה לי התגברות מאד של תאוות עולם הזה מצד אחד

ומצד שני אני הייתי ירא שמים וקצתי בחיי, לא, היה, מה.. הרגשתי מרירות גדול

{אוי, אוי וי זמיר}

אז חיפשתי אנשי יראי השם, אנשי אמת בין החסידים ש.., בין החסידים שאני נתגדלתי בניהם

כי אז לא ידעתי מרבינו הקדוש כלום

אז חיפשתי אצל.. אף על פי שאני הייתי שייך לחסידות קרלין
אבל אני חשבתי, אולי אמצא בסלונים, אולי אמצא באיזה מקום אחר
אז אני לא מקושר ל.. אני מקושר רק להשם יתברך
במקום שאני ארגיש, שאני אראה שעושה עלי פעולות, שמשלים עלי אור השם
יוא

[רבי ישראל, יש לך ד"ש דרישת שלום]

אה

[מרבי נחמן מרוסיה]

אה, נחמן? איך?

[פגשתי אותו ב..]

[תמשיך רבי ישראל]

כן, נו..

ואני חיפשתי אצל חסידי קרלין ואצל סלונים ועוד אנשים
למשל, היה, היה בטבריה איש אחד מפורסם עד היום
שהוא היה, שמו היה רב.. רב הירש, רב צבי ליטווק רזנטל, רב צבי ליטווק רזנטל
[רב צבי ליטווק רזנטל]

והוא היה ירא שמים והוא למד הרבה ספרי מוסר
ו"ראשית" ... וספר "ראשית חכמה" היה יודע בעל פה, והיה לומד בו בתמידות, ו..
[...]

{..} לומד בהתמדה גדולה הספר "ראשית חכמה"
ואני חיפשתי מקום בשביל להדריך אותי, להאיר בו, להאיר בי יראת שמים ואמונה
אז נדבקתי בו, והוא נעשה רבי בשבילי בלי כסף
הוא למד איתי "ראשית חכמה" ודיבר איתי ככה בעל פה, והיה קשר גדול בינינו
[אבל אתה לא היית עושה התבודדויות אז?]
מה?

[לא ידעת התבודדויות והדברים האלה?]

ראיתי בספר "ראשית חכמה", ובשאר {.....}

על גודל, על הגודל הכח של תפילה

בוודאי התפללתי להשם יתברך, אבל מענין התבודדות לא ידעתי

רק ידעתי שתפילה זה דבר גדול מאד

אז אמרתי תהלים הרבה, והתפילה שלי,

בכל יום התפילה של, שלושה תפילות של יום

התפללתי בכוונה גדולה ובדביקות ויראת שמים..

בטבריה היה איש אחד מחסידי.. לא.. איש אחד שהוא היה אדם כשר, ו..

ואהב יראי השם, אז הוא ראה את התפילה שלי, שהיא משונה מכל הילדים

הוא ראה שאני מתפלל בכוונה, ובדביקות ובאמת, בתמימות

אז מצאתי חן בעיניו

[איך קראו לו?]

רב יעקב קסיר

[רב יעקב קסיר]

יעקב קסיר, ככה שם המשפחה קסיר

הוא היה קמצן גדול, אבל לי נתן בכל פעם, כמעט בכל יום, נתן לי מטבע, מטבע..

אז זה היה מטבע חשובה, חשובה

ונתן לי באמצע התפילה שהתפללתי הביא לי, נתן לי בסתר, כדי שלא ירגישו שהוא נתן לי

אז אני הייתי ילד עני והיה לי רצון, רצון חזק שיהיה לי סידור

שיהיה בו חצות ותהלים ומעמדות וכל, וכל שאר התפילות, יש סידור כזה

אבל סידור כזה עלה, עלה הרבה כסף, ואני לא היה לי כסף
אז לקחתי את המטבעות האלו, שהאיש הזה נתן לי, ונתן לי בכל פעם
וקיבצתי ונתתי, לא נתתי לאבא, וקניתי בזה ספר, סידור שיש בו כל מיני תפילות שבעולם
חצות ותהלים ומעמדות וכל.. והרבה תפילות
וזה היה אצלי כמו הון רב, זה הסידור היה חשוב אצלי
על כל פנים אני אקצר עד.. לא..
[שום דבר שייקח שנה לא אכפת לי]
{..}
[לא בוער לאף אחד, רבי ישראל]
{..}
[אם עושים צריך לעשות עבודה מושלמת]
כן, נו, אני, אני אתחיל לספר
[לא]
בזמן
[לא, אל תמשיך, אל, לא בוער לאף אחד, זה לא רצים, יש זמן]
נו, זה כבר, כבר כלול בהדיבורים האלו כבר כלול כמעט הכל
[עוד לא]
אני היה לי רצונות חזקים והיה לי מלחמות כבודות וחיפשתי מקום הצלה, ולא..
[ואחרי שקניתי את הסידור הזה?]
אחרי
[עשית חצות?]
שקניתי הסידור הזה
לא בכל לילה, אבל היה לי רצונות חזקים לקום בחצות לילה ולקרוא בתהלים
לפעמים קמתי, אבל אני זוכר שבטבריה היה אויר חם מאד
וכל.. והחום היה כל כך חזק ביום, עד שבלילה היה גם כן חם מאד
כי האבנים התחממו מהשמש והיה חם גדול מאד
וכל העיר היו ישנים על הגגות, על הגג, ואני גם, גם כן
אבל אני קמתי כמה שעות לפני, לפני אור הבוקר
וירדתי מהגג אל הבית, והבית שלנו לא היה חלונות, לא, לא..
היה כמו מערה ואני ירדתי מהגג...

סוף קלטת 1ב